

CATALÀ

Inicial

A1 - Marc europeu comú de referència per a les llengües

PRESENTACIÓ

El llibre *Català Inicial (A1)** és una proposta d'aprenentatge que té en compte el programa de la Direcció General de Política Lingüística (2011), el qual segueix les directrius del *Marc europeu comú de referència per a les llengües* per als usuaris bàsics.

Els continguts i objectius proposats en el conjunt de les unitats tenen en compte que l'aprenent és sobretot una persona que participa en català en converses senzilles ajudat pels interlocutors, i no tant un agent social que es proposa actuar en diferents àmbits de la vida ciutadana.

Els destinataris del llibre són adolescents o adults nouvinguts que, generalment, no parlen ni escriuen cap llengua d'origen romànic, però poden llegir escrits breus de manera mecànica i entendre'ls amb l'ajuda d'un interlocutor.

L'**objectiu** de les unitats és capacitar els aprenents perquè reconguin i compreguin el que es diu en converses senzilles de relació social i sàpiguen reproduir fórmules que hi apareixen habitualment. Es pretén que adquireixin un bagatge lèxic bàsic en temes propis de l'entorn quotidià i que compreguin frases escrites de tipus descriptiu o instructiu, breus i d'estructura simple.

A través de les deu unitats del manual s'estudien les **funcions més elementals** que s'acompleixen en les converses de relació social. Aquestes funcions es presenten destinades a accomplir una tasca senzilla, però obren la possibilitat de treballar amb autonomia cada activitat perquè totes tenen una determinada finalitat d'aprenentatge.

Saludar i acomiadar-se.

1. Trobar-se: Hola! Adéu!

Dir com se sent algú.

2. Sentir-se bé: Com estàs?

Presentar persones.

3. Conèixer gent: Com és? Què porta?

Descriure llocs.

4. Descriure espais: On és? On sóc?

Dir què fa algú habitualment.

5. Narrar fets: Què fas avui?

Demandar un producte.

6. Comprar: Què comprem?

Demandar un favor.

7. Demandar serveis: Em pots fer un favor?

Explicar com es fa una cosa.

8. Explicar procediments: Què s'ha de fer?

Donar un consell.

9. Aconsellar: Què és millor?

Valorar un fet.

10. Valorar: Et sembla bé?

Les **activitats** compten amb la necessària implicació activa de l'ensenyant, que llegeix i interpreta els enunciats, mostra les imatges i n'explica el significat, demana als aprenents que repeteixin el que diu, s'ajuda si cal del gest i del llenguatge mímic, convida a parlar, és el primer a fer l'exercici, etc.

Hi ha diverses tipologies d'exercicis. Correspon a l'ensenyant valorar-ne la idoneïtat i el grau de simplicitat o de complexitat amb què els desenvolupa, d'acord amb les necessitats i expectatives dels aprenents. El mateix laconisme amb què es formulen molts enunciats dona peu a l'ensenyant perquè resolgui l'activitat com cregui convenient.

Les darreres pàgines del llibre contenen un annex amb els principals **actes de parla** que apareixen al llarg de les unitats i que ofereixen una visió panoràmica i sintètica del contingut a fi de localitzar amb facilitat els ítems d'aprenentatge.

L'AUTOR

* L'autor agraïx la col·laboració desinteressada i eficient de Sagrament Torné Ahicart en la revisió didàctica i lingüística de les unitats.

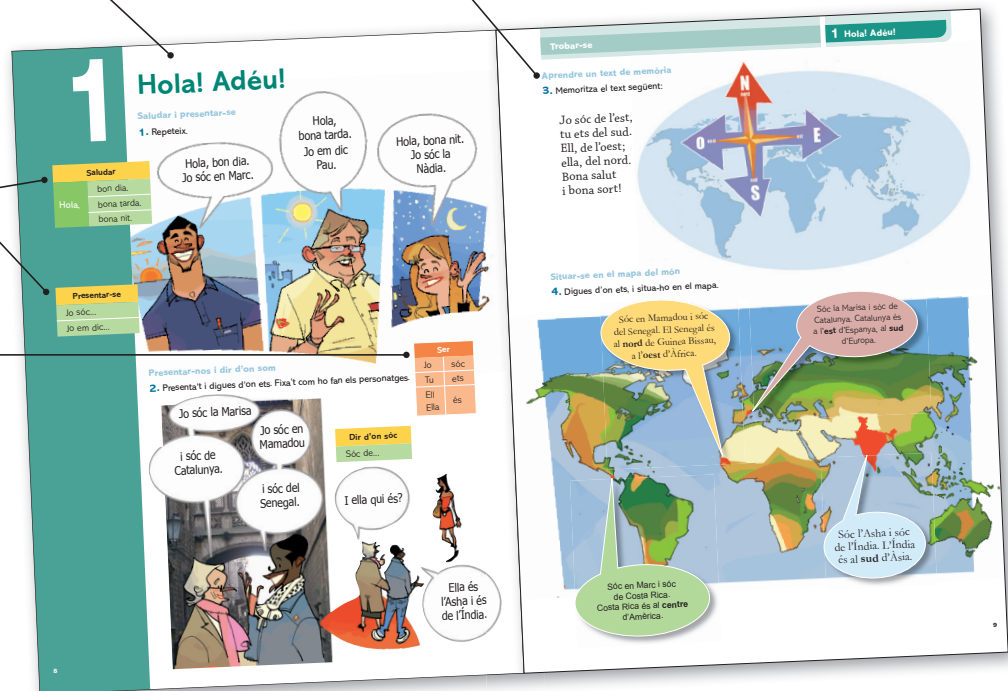
GUIA VISUAL DEL MANUAL

Objectiu operatiu de l'activitat.

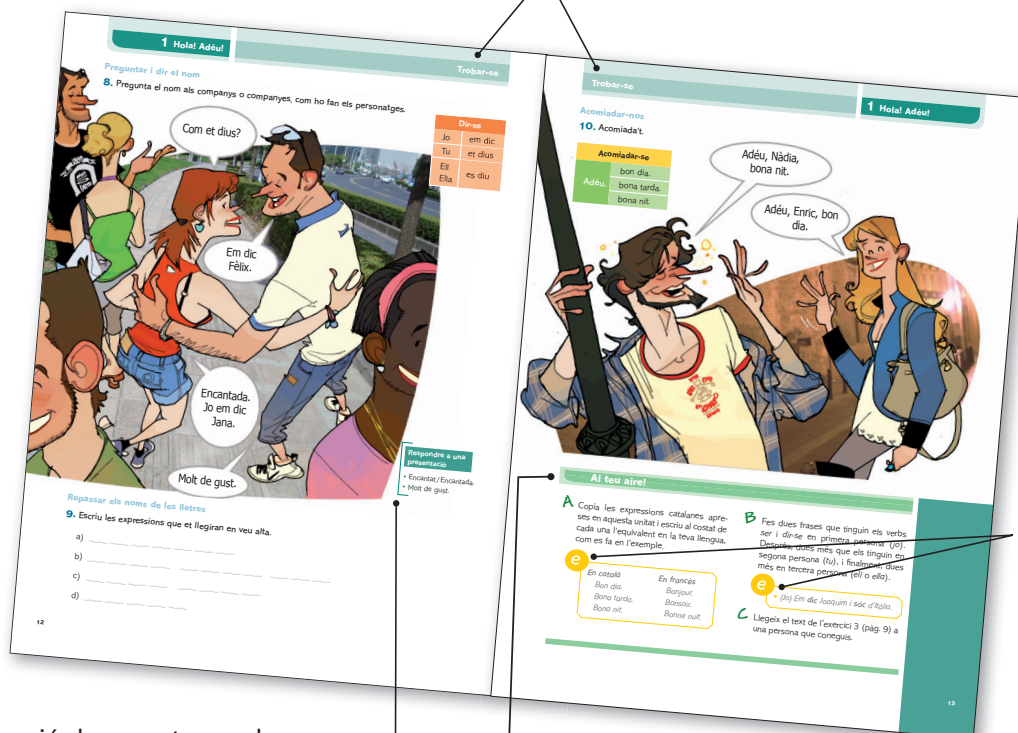
Títol de la unitat.

Presentació i pràctica d'estructures.

Conjugació de les tres persones del singular del verb fins a la unitat 5. A partir de la unitat 5, es presenta la conjugació del temps verbal en totes les persones.

Títol del propòsit comunicatiu.

Exemple de resposta o d'execució de l'activitat. Altres vegades, la mateixa il·lustració fa de model de resposta.

Informació de suport per a la realització de l'activitat.

Activitats que els aprenents poden fer pel seu compte.

Descriptors il·lustratius del *Marc...* per a l'usuari de nivell A1

L'usuari d'aquest nivell pot comprendre i utilitzar expressions quotidianes i familiars, així com frases molt senzilles encaminades a satisfer les primeres necessitats. Pot presentar-se i presentar una tercera persona, i pot formular i respondre preguntes sobre detalls personals, com ara on viu, la gent que coneix i les coses que té. Pot interactuar d'una manera senzilla a condició que l'altra persona parli a poc a poc, amb claredat i estigui disposada a ajudar.

Comprensió oral

Pot reconèixer paraules familiars i expressions molt bàsiques sobre temes propis de la família i l'entorn concret i immediat, si la gent parla a poc a poc i amb claredat.

Comprensió lectora

Pot comprendre noms familiars, paraules i frases molt senzilles com, per exemple, les que apareixen en anuncis, cartells i catàlegs.

Parlar. Interacció oral

Pot comunicar-se de manera senzilla a condició que l'interlocutor estigui disposat a repetir el que ha dit o a dir-ho amb altres paraules, i més a poc a poc, i que l'ajudi a formular el que intenta dir. Pot plantejar i respondre preguntes senzilles sobre temes familiars o sobre temes relacionats amb necessitats immediates.

Parlar. Expressió oral

Pot utilitzar expressions i frases senzilles per descriure el lloc on viu i la gent que coneix.

Escriure. Expressió escrita

Pot escriure postals curtes i senzilles; per exemple, per enviar felicitacions. Pot emplenar formularis amb dades personals com, per exemple, el nom, la nacionalitat i l'adreça en una fitxa de registre d'hotel.

Repertori

Té un repertori bàsic de paraules i expressions senzilles relacionades amb les seves dades personals i amb situacions concretes.

Correcció

Mostra un control limitat d'unes quantes estructures gramaticals senzilles i de models d'oracions que pertanyen a un repertori memoritzat.

Fluïdesa

Pot produir frases i enunciats molt curts, aïllats i expressats de manera automàtica, tot i que hagi de fer nombroses pauses per buscar les expressions, articular paraules menys familiars i corregir la comunicació.

Interacció

Pot formular i respondre preguntes senzilles sobre dades personals. Pot interactuar de manera senzilla, per bé que la comunicació depèn totalment de la repetició, la reformulació i la correcció d'oracions.

Coherència

Pot enllaçar paraules o grups de paraules amb connectors molt bàsics, com ara *i*, *aleshores*.

Trobar-se

Unitat 1

Hola! Adéu!

Tasca comunicativa

Iniciar i acabar un primer contacte entre persones.

Aprentatges lingüístics bàsics

- Saber presentar-se i dir d'on és algú.
- Conèixer expressions bàsiques en tota relació interpersonal: *hola, adéu, gràcies, perdó, bon dia, bona nit*.
- Lletrejar en català amb suport visual.

Pàg. 8

- 1 Tot i que l'enunciat de l'activitat digui «Repeteix», els aprenents disposen d'una informació molt completa pel que fa als conceptes tant en la il·lustració com en el requadre lateral. Convindria, per tant, que el professorat pogués rendibilitzar aquesta informació amb alguna activitat complementària.
- 2 Per parelles, els alumnes han de reproduir el diàleg mentre es van presentant. Es pot reforçar l'activitat demanant als aprenents que escriguin el nom en una etiqueta i que l'enganxin en un mapamundi indicant el país de procedència.

Pàg. 9

- 3 Cada unitat conté un text versificat i relacionat amb el propòsit que s'hi treballa. Els textos poden ser dits o recitats en algun acte final, com a mostra del domini comprensiu i expressiu dels aprenents. L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats d'aprenentatge.

Seria bo que aprenguessin el text versificat d'aquesta unitat amb el mapa i la rosa dels vents al davant, ja que segueix un ordre circular, el de les agulles del rellotge: *est, sud, oest, nord*. A més, aniria bé que l'ensenyant gesticulés per fer més entenedors els significats dels conceptes que s'hi recullen (*jo, tu, ell, ella, salut, sort*).

El text possibilitarà, més endavant, consolidar els sons de la *o*: obert (*nord, bona, sort*), tancat (*sóc*) i neutralitzat (*oest*).

- 4 Abans de dur a terme aquest exercici, convé que els aprenents aprenguin prèviament el nom dels quatre punts cardinals. Cal que facin l'activitat tots els components del grup: cada aprenent haurà de dir el nom, el país d'origen i l'haurà d'assenyalar en el mapa per situar-lo.

Pàg. 10

- 5 Aquesta activitat consisteix a jugar al joc de l'oca. Aquest joc permet repetir paraules, sintagmes o exponents lingüístics, i també fer actes de parla prèviament establerts. Cal que els aprenents s'habituin a jugar-hi. La primera vegada, a més, és convenient fer una demostració del joc: l'ensenyant hi juga amb dos aprenents, a la vista de tothom.

Convé jugar-hi en grups de tres o quatre alumnes. En arribar a una casella, l'alumne es dirigeix al company de la dreta i li diu el que indica la casella. Si és un punt cardinal, diu: (*Nord*) «Jo sóc del nord»; (*Sud*) «Jo sóc del sud», etc.

Per allargar el joc es pot anar i tornar, és a dir, començar i acabar a la primera casella. També es pot fer que una fitxa retrocedeixi dues caselles quan una altra es col·loqui al seu lloc.

Altres opcions del mateix joc:

- Que el company a qui es dirigeix un jugador hagi de correspondre a l'acte de parla. Per exemple, «Bon dia ↔ Bon dia», «Jo sóc del nord ↔ Jo sóc de l'est».
- Que, en arribar a un punt cardinal, hagi de dir també el seu país d'origen i si està situat o no al punt que indica. Per exemple, «Nord: Jo sóc del Senegal; no sóc del nord d'Àfrica, sóc de l'est».

Durant el joc, l'ensenyant té l'oportunitat d'ajudar els aprenents que tinguin alguna dificultat.

Si no es disposés de cap dau, també es podria fer servir una moneda. En aquest cas caldria establir prèviament les regles del joc; per exemple, si surt cara, avançarem dues caselles; si surt creu, n'avançarem només una.

- 6 Cada lletra de l'abecedari va acompanyada del dibuix d'una paraula que s'inicia amb la lletra en qüestió. La majoria de noms són monosíl·labs; els bisíl·labs tenen la primera síl·laba tònica. Això facilita poder anomenar les lletres afegint-hi el nom de l'objecte amb certa cadència sonora: *la a de all, la be de bus, la ce de cor*, etc.

Convé assegurar-se que els aprenents comprenen els noms dels objectes, tot i que no els han de memoritzar. El conjunt visual (objecte, lletra i nom de la lletra) ajuda a la retenció memorística.

Pàg. 11

- 7 Cal prescindir de l'accentuació en el moment de fer l'exercici.

Segons les característiques de l'alumnat, l'exercici es pot fer d'altres maneres:

- Cada alumne escriu el seu nom en un paper. L'ensenyant en dicta alguns a tot el conjunt, mentre un alumne fa l'exercici a la pissarra; per exemple, (*Andrea*) a de all, *ena* de niu, *de de* dau, *erra* de riu, *e de* est, a de all. L'alumna que té aquest nom, aixeca la mà.
- Un alumne dicta el seu nom al conjunt del grup anomenant les imatges del quadre; per exemple, *Petter*: *pa, est, tap, tap, est, riu*. Els alumnes criden el nom: *Petter*.

Pàg. 12

- 8 Aquest exercici es podria fer amb els alumnes en rotllana establint un ordre aleatori, determinat pel llançament d'una pilota o d'un objecte tou: qui llança la pilota pregunta el nom a qui l'ha llançada.

També s'hi podria incloure la demanda de repetició: «M'ho pots repetir, sisplau?».

- 9 Caldrà dictar les expressions lletra per lletra; per exemple, *bona nit*: «be de bus, o de ou, ena de niu...».

Solució

- a) gràcies
- b) adéu, bona nit
- c) bona sort
- d) salut

Pàg. 13

- 10 En finalitzar les sessions es pot aprofitar l'avinentsa per anar incorporant expressions pròpies de comiat, com ara «Fins aviat», «A reveure», «Que vagi bé», «Fins demà», etc.

Sentir-se bé

Unitat 2

Com estàs?

Tasca comunicativa

Comunicar sensacions i estats d'ànim bàsics.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Conèixer i practicar el present d'indicatiu singular dels verbs *estar* i *tenir*.
- Conèixer i expressar sensacions primàries (*gana, set, son, fred, calor*) i estats d'ànim genèrics (*content, trist*).
- Llegir comprensivament frases simples amb l'ajut de l'ensenyant.

Pàg. 14

- 1 Convé reprendre el que s'ha après a la unitat 1: el text, els noms dels assistents i la manera de preguntar com es diu algú («Com et dius?», «Em dic...»). Aquí cal que coneguin les formes singulars de present del verb *ser* i, fins i tot, es podrien cercar en el text de la unitat 1 (*jo sóc..., tu ets..., ell és...*).

- 2 Es tracta d'una activitat per practicar el present del verb *ser* i, alhora, fer referència als llocs d'origen dels assistents tot repassant els punts cardinals apresos en la unitat anterior.

Es pot dur a terme l'exercici formant un cercle i prenent la paraula successivament per dirigir-se a la persona que hi ha a la dreta a fi de presentar-se i preguntar-li qui és i qui és la persona que, al seu torn, està situada a la dreta de qui és consultat.

Una altra possibilitat per usar el verb *ser* i repassar els punts cardinals és la de demanar, davant del mapamundi, on està situat el país o la regió d'on cadascú és oriünd; per exemple, «Ucraïna és al sud de Rússia», «Algèria és al nord d'Àfrica», etc.

Pàg. 15

- 3 Cal demanar als aprenents que observin les cares que acompanyen les situacions representades i diguin si estan contents o tristes. Després, se'ls pot demanar que tornin a dir-ho, però indicant-ne la causa, com es fa en els exemples.

Seria bo fer que els aprenents s'adonessin que usen el nexse més freqüent de causa: *perquè*.

- 4 La pràctica d'escriptura, en aquest nivell, consisteix bàsicament a copiar. És una activitat que convé fer, ometre o ampliar d'acord amb les característiques de l'alumnat.

A partir de les situacions de l'exercici 3, demaneu als alumnes que escriguin quatre frases que expliquin quin estat d'ànim tenen i per què. Poden fer-ho com en els exemples. Després, demaneu-los que es llegeixin mútuament les frases; aquesta lectura en veu alta ajudarà a millorar la pronúncia.

Pàg. 16

- 5 L'activitat es pot fer en petits grups, en parelles o amb tot el grup en cas que l'ensenyant vulgui supervisar les preguntes i les respostes que es donen.

L'activitat consisteix a demanar als alumnes que escullin un estat anímic dels dotze que hi ha representats en l'exercici 3 i que anotin en secret la lletra que hi correspon. Després caldrà que descobreixin l'estat anímic que han triat els companys fent preguntes similars a les de l'exemple.

- 6 L'exercici consisteix a lletrejar paraules dictant diversos noms.

Solució

- a) **Isabel**: i de illa; essa de sol; a de all; be de bus; e de est; ela de lupa.
- b) **Walter**: ve doble de whisky; a de all; ela de lupa; te de tap; e de est; erra de riu.
- c) **Marcel**: ema de mà; a de all; erra de riu; ce de cor; e de est; ela de lupa.
- d) **Lurdes**: ela de lupa; u de ull; erra de riu; de de dau; e de est; essa de sol.
- e) **Xile**: ics de xec; i de illa; ela de lupa; e de est.
- f) **Xina**: ics de xec; i de illa; ena de niu; a de all.
- g) **Iran**: i de illa, erra de riu; a de all; ena de niu.
- h) **Sudan**: essa de sol; u de ull; de de dau; a de all; ena de niu.

Es podrien lletrejar noms reals dels alumnes o dels països d'on són oriunds. Ometeu, si és possible, paraules amb accent o dièresi.

- 7 Cal que els aprenents observin les cares que acompanyen les situacions representades i diguin quina sensació tenen. Després, tornen a dir la sensació afegint-hi el consell corresponent, com es fa en els exemples.

Com que només es demana comprensió lectora, cal donar els consells fent servir els infinitius dels verbs que hi ha en els

peus dels dibuixos (*prendre, beure, dormir...*). Per això, quan hagin de produir frases, cal que hi anteposin expressions, com ara «**és important** prendre un cafè», «**va bé** dormir al sofà», «**és convenient** engegar un ventilador»...

Se'ls pot demanar que usin el verb *tenir* en cadascuna de les tres persones del singular per consolidar-ne l'aprenentatge.

Pàg. 17

- 8 Cal demanar als aprenents que cadascú triï una de les quinze sensacions físiques que hi ha representades en l'exercici 7 i que anotin en secret la lletra que hi correspon. Caldrà que, a través de preguntes, esbrinin quina sensació i quina solució han triat els companys.

L'activitat es pot fer en petits grups de quatre o cinc alumnes, o en gran grup.

Pàg. 18

- 9 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici segons les característiques de l'alumnat i les prioritats d'aprenentatge.

Els diferents textos de les unitats poden ser dits o recitats en algun acte final, com a mostra del domini comprensiu i expressiu dels aprenents.

- 10 En petits grups, demaneu als aprenents que diguin una lletra i construeixin tres frases amb la imatge que acompanya aquestes lletres, com es fa en els exemples. Es pot ampliar l'exercici requerint a l'alumnat que repeteixin les frases en les diferents persones gramaticals (*jo, tu, ell i ella*). També es pot fer en gran grup si l'ensenyant vol corregir el que es diu i fer suggeriments.

Convé que els alumnes s'adonin que s'usa el verb *estar* per comunicar estats d'ànim i el verb *tenir* per expressar sensacions físiques. També cal que s'adonin de la col·locació de la negació *no* quan acompanya *gaire* o *gens* (*no estic gaire trist, no tinc gens de gana*).

També es podria fer l'exercici de manera que cadascú pensés una de les lletres i els companys haguessin d'esbrinar-ho mitjançant preguntes, com ara «Helena, tu estàs molt trista, veritat?» o «Miquel, tu no tens gaire calor, veritat?».

Pàg. 19

- 11 Prèviament a la realització de l'exercici es podria fer una lectura horitzontal de les expressions: l'ensenyant les va llegint tot fent gestos i els aprenents les repeteixen. *Molt / molta* es podria dir amb una mà alçada; *No... gaire*, amb la mà a mig aire; *No... gens*, amb la mà en un punt baix.

Solució

- A) Té molta calor.
B) No està gaire content. / Està trist.
C) Té molt fred.
D) Té molta set.
E) Està molt content.

- F) Té molta son.
G) No està gaire contenta.
H) Està contenta.

Conèixer gent

Unitat 3

Com és? Què porta?

Tasca comunicativa

Identificar algú per l'aspecte general i pels vestits que porta.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Saber identificar una persona pels trets físics generals: alçada (*alt, baix*) i complexió (*gras, prim*).
- Conèixer el nom dels colors principals.
- Conèixer el present d'indicatiu de verbs regulars i usuals de la primera conjugació.
- Reconèixer el nom dels parentius principals.

Pàg. 20

- 1 Aquesta activitat pretén repassar el que s'ha après en la unitat anterior, per la qual cosa es faciliten un seguit de preguntes sobre sensacions, com ara «Tens gana?», «Tens set?», etc., per tal que l'aprenent les respongui. No cal donar explicacions del pronom *en* que s'usa en les fórmules de resposta.

També es pot aprofundir aquesta activitat repetint el text memorístic de la unitat anterior (pàgina 18), ja que la repetició del text possibilita repassar tant l'ús del verb *tenir* com el nom de les sensacions treballades.

- 2 Aquesta activitat tracta de consolidar, intuïtivament, els gèneres masculí i femení en singular, i potenciar l'ús de l'article indefinit que precedeix els noms, per la qual cosa és necessari que els aprenents identifiquin els noms (*nen/nena, noi/noia, senyor/senyora*) amb l'edat corresponent.

L'activitat es pot fer per parelles o amb tots els aprenents alhora. Si es fa per parelles, cada membre va dient alternativament totes les possibilitats de complexió de les persones que es mostren. Si s'opta per fer-la tots junts, l'ensenyant escriu en un full, sense que els aprenents ho vegin, una combinació feta entre una persona i una complexió (per exemple, *una noia prima*), i demana als aprenents que facin propostes fins que encertin el que hi ha escrit en el full.

Pàg. 21

- 3 Aquesta activitat tracta de consolidar, intuïtivament, el gènere i el nombre, tant en singular com en plural, així com l'ús de l'article indefinit, per la qual cosa convé consolidar la comprensió dels noms de les peces de vestir que es mostren en el dibuix i el nom dels colors.

L'activitat es pot fer per parelles o amb tots els aprenents alhora. Si es fa per parelles, cada membre va dient alternativament totes les combinacions possibles entre les peces

de vestir i els colors que s'indiquen. Si s'opta per fer-la tots junts, l'ensenyant escriu en un full, sense que els aprenents ho vegin, una combinació feta entre una peça de vestir i un color (per exemple, *unes camises grogues*), i demana als aprenents que diguin combinacions fins que encertin la que hi ha escrita en el full.

L'activitat també es pot fer amb les peces de roba que portin els aprenents (una bufanda, un abric, etc.).

- 4 Per parelles, els aprenents han de dir alternativament frases que combinin les diferents persones gramaticals en singular del verb *portar* amb cada un dels complements de vestir que mostren les imatges, tal com es fa en l'exemple.

Es pot ampliar l'exercici amb els complements que portin els aprenents com, per exemple, «Joel, tu portes ulleres»; o bé es poden fer preguntes: «Què porta en Joel?».

Pàg. 22

- 5 Es tracta d'un exercici semiobert per practicar la conjugació dels verbs més usals.

Si es veu factible i convenient, es pot ampliar l'exercici fent que l'ensenyant faci preguntes als alumnes de manera que puguin escollir una resposta: «**Què** parles, anglès, castellà, francès...?», «**Què** escoltes, normalment, la ràdio, la tele, l'MP3...?», «**A qui** telefonas més, als amics, als familiars, als companys de feina...?» o «**Què** estudies ara, català, matemàtiques...?».

- 6 Aquest exercici serveix per reforçar i aglutinar els conceptes treballats en els exercicis anteriors. Consisteix a fer la descripció d'un dels personatges a fi que els aprenents endevinin de qui es tracta.

Una altra manera de dur a terme l'activitat és que els aprenents, mitjançant preguntes que impliquin una resposta tancada («És un home?», «Porta una corbata verda?», etc.), endevinin de quin personatge es tracta.

Pàg. 23

- 7 Aquesta activitat serveix per aplicar tot allò que s'ha après al llarg de la unitat i, a la vegada, és una bona eina per valorar el grau d'assoliment dels conceptes treballats.

L'ensenyant pot exemplificar amb un alumne el diàleg de l'exemple per iniciar l'activitat i valorar la conveniència d'introduir el pronom *en*, l'ús del qual no s'ha inclòs en les respostes de l'exemple pel grau de dificultat que comporta en aquest nivell d'aprenentatge.

Si es vol, es pot introduir una petita variant en la realització de l'exercici fent-lo en forma de joc: la persona a qui els companys pregunten va comptant el nombre de preguntes que li fan. Guanya la persona que fa més preguntes.

- 8 En aquesta activitat es treballen els possessius de pertinença singular i els vincles de parentiu més pròxims. Si es considera oportú, es pot ampliar l'aprenentatge amb els possessius de

pertinença plural (*nostre, vostre, seu*) i els vincles familiars de segon grau (*oncle/tieta, cosí/cosina...*).

A partir dels exemples, demaneu a l'alumnat que s'adjudiqui un dels personatges de l'arbre familiar i estableixi verbalment la relació amb la resta d'integrants. També es pot fer l'activitat per parelles: un dels dos membres presenta a l'altre els components de l'arbre genealògic com si fossin els seus parents.

Una altra opció, segons el tarannà de l'alumnat, és la de demanar que portin una foto de membres de la seva família i que la presentin als companys per tal de practicar els possessius i els vincles familiars més pròxims.

Pàg. 24

- 9 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats de l'aprenentatge.

En cas d'optar per fer l'exercici, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text són –versos heptasil·labs–. També seria convenient d'explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

- 10 L'activitat consisteix a esbrinar quin objecte dels que hi ha dibuixats no correspon al que diu el text que el docent llegirà.

Abans d'iniciar l'activitat, convindria situar el context de la situació i presentar els personatges que hi intervenen. Seguidament, aniria bé de fer un parell de lectures: la primera per situar l'alumnat en el context i la segona per descobrir l'objecte que no es correspon amb els dibuixos.

- **Context:** La Ivonne i en Jordi han quedat perquè es volen conèixer. Ella ja és dalt del tren i li truca per explicar-li com va vestida a fi que la pugui reconèixer quan es trobin a l'estació.

- **Objectes dibuixats:** estació, rellotge, faldilla, pantalons, brusa, vambes, llaç, camisa, ulleres de sol, sandàlies.

- **Text (monòleg):**

—Hola, sóc la Ivonne. Ets en Jordi?

—...

—Bé, bé. Estic molt bé. Mira, sóc al tren i arribo a les cinc de la tarda a l'estació del Nord.

—...

—De veritat? Fantàstic! Estic molt contenta que em vinguis a esperar. Quedem a la porta de l'estació?

—...

—És molt fàcil. Jo porto una faldilla vermella i una brusa blanca... Ah, i també porto sandàlies i un llaç vermell al cap. I tu, com vas vestit?

—...

—A veure... Dius que portes pantalons negres i camisa verda. Vambes i ulleres de sol. També és molt fàcil.

—...

—Sí, sí, vermella. Faldilla vermella i brusa blanca.

—...

—D'acord. Adéu, Jordi, fins a les cinc a la porta de l'estació. I moltes gràcies!

Solució

El dibuix del llaç és incorrecte; ha de ser vermell i no blau.

Pàg. 25

- 11** En aquest exercici, s'hi concentra la tasca de la unitat; convé, doncs, que hi participi tothom.

Cal que els aprenents es distribueixin per parelles per tal d'elaborar diàlegs semblants al de l'exercici anterior, per la qual cosa, primerament, caldrà establir el context de la conversa que ha de definir-se a partir de les qüestions següents: «On ets?», «On ens trobem?», «Què portes?». Un cop decidit, han d'iniciar el diàleg indicant en quin lloc es troba cadascú i de quina manera queden; finalment, fan la descripció de com van vestits per tal que es puguin reconèixer.

Fóra convenient que l'ensenyant estigués a l'aguait dels diàlegs a fi d'ajudar els interlocutors a dur amb èxit les converses.

Si es vol, per establir els escenaris de la trobada, es pot fer servir com a recurs la llista d'equipaments que es relaciona en l'activitat 7 de la unitat 4 (pàgines 29 i 30).

- 12** L'activitat serveix per repassar tot allò que s'ha après al llarg de la unitat: el nom dels colors, anomenar les persones segons l'edat, consolidar el nom de les peces de vestir, etc.

Descriure espais**Unitat 4****On és? On sóc?****Tasca comunicativa**

Demanar i explicar on és un equipament públic.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Conèixer i practicar els nombres del 0 al 9.
- Reconèixer i comprendre les principals expressions situacionals, com ara *a prop*, *lluny*, *a la dreta*, *al mig*, *a l'esquerra*, *a dalt*, *a baix*, *davant*, *darrere*.
- Saber anomenar els principals equipaments d'una ciutat.

Pàg. 26

- 1** L'activitat permet recuperar conceptes treballats en les unitats anteriors. Cal que cada aprenent saludi el company o companya de la dreta, li pregunti com està i li demani on viu.

Abans d'iniciar l'activitat es pot anotar a la pissarra el nom de les vies públiques que hi ha en una població i explicar el significat de les menys usuals (*passatge*, *rambla*, etc.).

Pàg. 27

- 2** Inicialment convindria treballar el vocabulari per tal d'assegurar la comprensió del lèxic dels diferents elements que configuren el dibuix. Un cop fet això, l'ensenyant ha d'introduir els termes *a prop*/*lluny* per establir la distància dels

elements que hi ha en el dibuix de la ciutat, agafant el balcó com a punt de referència.

També es poden fer exercicis de proximitat o llunyania dins del mateix espai de l'aula.

- 3** Inicialment convindria treballar el vocabulari assegurant la comprensió del lèxic dels diferents elements que configuren el dibuix. Un cop fet això, l'ensenyant ha d'introduir l'ús de les expressions «Hi ha un...» i «No hi ha cap...» per determinar si hi ha un objecte o no, comparant els dibuixos de les dues ciutats: Palira i Malira.

Si es vol, es pot ampliar l'activitat aprofitant els objectes que hi ha a l'aula: l'ensenyant pregunta si hi ha o no un determinat objecte.

Solució

Elements que hi ha a la ciutat de Palira però no a la ciutat de Malira:

1. la torre de comunicacions
2. l'anunci publicitari
3. el pas zebra
4. la bústia
5. el banc per seure
6. la parada d'autobús
7. la xemeneia
8. el semàfor
9. el contenidor blau
10. el rellotge de l'ajuntament

Pàg. 28

- 4** En primer lloc convindria treballar el vocabulari per tal d'assegurar el lèxic dels diferents elements que configuren el dibuix. Un cop fet això, cal introduir les expressions de posició i assegurar-se que es comprenen; es pot fer ús de la gesticulació per reforçar-ne la comprensió (mà enlaire: a dalt; mà a mig aire: al mig; mà en posició baixa: a baix, etc.).

Fóra bo assegurar també la comprensió dels termes *prestatge* i *prestatgeria*; per fer-ho es pot demanar als aprenents que expliquin quins objectes hi ha en cada prestatge. Per exemple, «A l'esquerra del prestatge del mig hi ha un camió».

Es pot ampliar la pràctica d'aquests locatius situacionals amb làmines descriptives i amb els objectes que hi hagi a la mateixa aula.

Solució

- a) Són al prestatge de baix, a la dreta.
- b) És al prestatge de dalt, al mig.
- c) És al prestatge del mig, a la dreta.
- d) És al prestatge de baix, a l'esquerra.
- e) Són al prestatge del mig, al mig.
- f) És al prestatge del mig, a l'esquerra.
- g) És al prestatge de baix, a la dreta.
- h) És al prestatge de dalt, a la dreta.

5 Exercici de consolidació dels locatius de posició.

L'exercici consisteix a respondre les preguntes referides al dibuix de l'activitat 2. A partir del dibuix es poden fer més preguntes sobre la posició horitzontal o vertical dels elements dibuixats.

També es pot reforçar l'activitat fent l'exercici a partir dels objectes que hi hagi a l'aula.

Solució

- La bústia és a la dreta del fanal.
- La xemeneia és davant del cinema.
- La farmàcia és a l'esquerra de l'ajuntament.
- Els contenidors són darrere del quiosc.
- L'ambulància és darrere de l'autobús.
- L'hotel és davant del gratacel.

Pàgs. 29 i 30

- 6 Primerament, els aprenents han de llegir en veu alta els nombres del zero al nou per practicar-ne la pronúncia. Cal fer atenció especial en les parelles de xifres que es poden confondre (*cinc i sis, sis i set*) o en les xifres que, en alguns casos, poden resultar difícils de pronunciar (*zero, quatre, vuit*).

Cal fer l'activitat per parelles: un serà l'aprenent A i l'altre, l'aprenent B. L'activitat consisteix a preguntar els nombres de telèfon dels equipaments que no consten en la seva llista.

Solució

Aprenent A

- Ajuntament: 972 256 000
- Biblioteca: 972 698 869
- Centre cívic: 972 094 723
- Cinema: 972 385 507
- Estació de tren: 972 456 329
- Museu d'Art Modern: 972 349 821
- Supermercat: 972 116 884
- Universitat: 972 154 937

Aprenent B

- Banc: 972 228 379
- Bombers: 972 084 557
- Centre mèdic: 972 449 632
- Correus: 972 556 822
- Escola d'Art: 972 251 108
- Hospital: 972 406 702
- Hotel: 972 491 366
- Teatre: 972 078 651

- 7 Aquest exercici és la tasca de la unitat en què es fa el repàs de tot allò que s'ha après: la salutació i el comiat, el nom de les xifres, la pregunta «On és...?», el nom de serveis públics i les referències de distància i de posició.

Distribuiu els plànols A i B per parelles i feu que es preguntin, simulant que ho fan per telèfon, on són els serveis o equipaments públics que els falten en el seu plànol.

Pàg. 31

- 8 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats de l'aprenentatge.

En cas d'optar per portar a terme l'exercici, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text –són versos heptasil·labs–. També seria convenient d'explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

- 9 L'activitat consisteix a ratllar l'enunciat que no correspongui al text que llegirà l'ensenyant. D'acord amb les característiques de l'alumnat, l'activitat es pot ampliar fent altres preguntes de comprensió referides a la protagonista com, per exemple, el nom del carrer, els seus gustos, etc.

Abans d'iniciar l'activitat convindria situar el context i presentar el personatge que hi intervé. Seguidament, aniria bé de fer un parell de lectures, la primera per situar l'alumnat en el context i la segona per descobrir l'objecte que no correspon als dibuixos.

- **Context:** L'Elisenda es presenta en un programa de ràdio que dona a conèixer vilatans que han vingut a viure darrement a la població.

• Text (lectura):

Hola, bona nit. Em dic Elisenda Ribas, tinc vint-i-cinc anys i sóc de Portugal. Fa més de cinc anys que visc al Vendrell amb els meus pares i dos germans. Em demaneu que us digui què m'agrada i en què treballo? Doncs a mi m'agrada estudiar idiomes i també m'agrada molt la música. Treballo en una escola i ensenyo música a nens petits. Visc al carrer del Nord, en una casa de tres pisos. Jo visc a dalt. Hi estic molt bé. A baix tinc el pàrquing i al davant mateix hi ha un supermercat.

M'agrada viure al Vendrell. Sóc a prop de l'escola on treballo i hi arribo en set minuts. També hi ha un centre mèdic molt a prop. Ja ho veieu, estic molt bé, aquí. I la gent és encantadora.

Solució

A Fals	F Veritable
B Fals	G Veritable
C Veritable	H Fals
D Fals	I Veritable
E Fals	J Fals

Narrar fets

Unitat 5

Què fas avui?

Tasca comunicativa

Emplenar l'agenda d'un dia habitual.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Aprendre o repassar el present d'indicatiu de verbs molt usu- als: *ser, estar, viure, tenir, portar, fer*.

- Anomenar els mesos de l'any i les estacions.
- Comprendre i practicar verbs d'accions habituals en present.

Pàg. 32

- 1 L'activitat consisteix a fer frases similars a les que es donen en l'exemple. Fóra bo ajudar a repassar els verbs vistos en les unitats anteriors mitjançant preguntes directes, com ara «Qui ets?», «Tens calor?», «Tens gana?», «Tens son?», «Estàs bé?», «Estàs content?», «Estàs contenta?», «Quina roba portes?», «Vius a prop o lluny?». D'acord amb les característiques de l'alumnat es podria practicar el plural de les persones gramaticals d'aquests verbs.
- 2 Amb aquesta activitat es pretén reforçar l'ús del verb *fer* en totes les formes gramaticals, tal com es fa en les frases de l'exemple. Es podria fer l'exercici en conjunt o per parelles.

Pàg. 33

- 3 L'activitat consisteix a aprendre el nom dels mesos i de les estacions de l'any en català, així com el dels fenòmens meteorològics. Cal precisar a l'alumnat que les referències meteorològiques de l'exercici fan referència a Catalunya.

L'activitat es pot complementar amb un calendari en el qual es relacioni cada mes amb una data destacada: aniversari dels aprenents, festes principals de Catalunya, diades dels països d'origen, etc.

Una altra manera de memoritzar els dies de la setmana és, a l'inici de cada sessió, escriure el nom del dia de la setmana, el número del dia i el mes.

- 4 Aquesta activitat ajuda a fer paleses les diferències climatològiques dels països o regions d'on són oriünds els aprenents, segons la latitud i la situació geogràfica. Així doncs, cal demanar-los que diguin un mes de l'any i que indiquin, segons el quadre, quina temperatura fa en el seu lloc de procedència. Per exemple, «A Colòmbia fa calor tot l'any».

Pàg. 34

- 5 Demaneu als aprenents que, per torns, llegeixin els nombres del zero al vint. Després, requereu que triïn individualment cinc nombres de la llista i els anotin en un paper per jugar a la plena.

Instrucció del joc

En una bossa es col·loquen vint paperets amb els nombres de l'u al vint. Per torns, cadascú treu un paperet de la bossa i llegeix el nombre en veu alta. Els companys que el tenen escrit, el ratllen i diuen: *Bona!* Guanya el primer que ratlli els cinc nombres.

Per assolir el coneixement i ús dels nombres es pot preguntar quants dits hi ha en una mà, els dies de la setmana, els jugadors d'un equip de futbol, la majoria d'edat, les hores del dia, etc.

- 6 Demaneu als aprenents que, per torns, diguin en veu alta els nombres de l'u al cent. Després, demaneu-los que els tornin a dir però més de pressa. L'ensenyant ha de controlar la pronúncia correcta dels nombres.

Es pot ampliar l'exercici fent que cada aprenent escrigui un nombre de telèfon i que, distribuïts per parelles, se'l dictin en grups d'una o dues xifres. Per exemple, «9 23 74 15 02/nou, vint-i-tres, setanta-quatre, quinze, zero, dos».

També és una bona ocasió perquè els aprenents diguin dies rellevants del país d'origen com, per exemple, «A França, el catorze de juliol és festa nacional».

La comprensió dels nombres dits en català i la capacitat de dir-los són importants en l'aprenentatge inicial. Cal assegurar les dues competències bàsiques.

Pàg. 35

- 7 Cal explicar als aprenents quins són els trams horaris que comprenen les diferents parts del dia, començant pel matí i acabant per la nit. Es pot començar l'explicació detallant els trams hivernals del dia i la nit (dia: de les 8 h a les 18 h; nit: de les 18 h a les 8 h) i continuar desgranant la resta de trams horaris. També es pot demanar als alumnes oriünds de latituds més diverses que expliquin els trams del dia i de la nit en els seus països d'origen «A Suècia, el matí va de... a...; la nit va de... a...».

Cal ajudar a construir frases com «El matí va de les 6 a les 12», «Jo em llevo a les vuit del matí», «Jo dormo de deu de la nit a les sis del matí», etc. A la part inferior de la pàgina tenen les conjugacions que necessiten.

Solució

- a) matí
- b) migdia
- c) tarda
- d) vespre
- e) nit

- 8 L'activitat consisteix a repetir les accions de l'activitat 7 en les diferents persones gramaticals, tal com es fa en l'exemple. Es pot ampliar l'activitat demanant als aprenents que diguin les activitats habituals que fan durant el dia. Caldrà ajudar-los en la conjugació verbal i en la indicació del tram horari.

Pàg. 36

- 9 L'activitat es pot fer en petits grups. Cal que els aprenents observin les accions descrites en l'exercici 7 i facin frases que incloguin els adverbis *abans* o *després*, tal com es fa en l'exemple.

Es pot ampliar l'activitat fent que expliquin accions de la seva rutina diària i les comparin entre elles indicant si són anteriors o posteriors les unes respecte de les altres.

- 10 Abans d'iniciar l'exercici cal assegurar-se que els aprenents comprenen el significat de cada verb. L'activitat consisteix a

anotar l'ordre d'aparició dels verbs a mesura que s'esmenten en el text que llegirà l'ensenyant.

Primer cal fer una lectura general del text per situar l'alumnat, seguida d'una segona lectura per dur a terme l'activitat. Aquesta segona lectura tindrà dues parts, la primera per llegir el text que aplega els verbs referits al matí, i la segona per llegir el text que conté els verbs que es refereixen a la tarda.

• Text (lectura):

Voleu saber què faig un dia qualsevol? Doncs..., és fàcil d'explicar.

Al matí i al migdia

Em llevo a les sis en punt. Em dutxo, faig el llit, esmorzo una mica i marxo cap a la feina. A les deu del matí surto mitja hora, amb els companys, al bar de davant. Després tornem a la feina fins a la una del migdia. Dino a casa amb el meu marit. Miro les notícies del dia a la televisió i descanso una estona al sofà, de les dues a les tres.

A la tarda, al vespre i a la nit

A la tarda treballo de quatre a sis i quan acabo passejo pel barri i compro el que necessito. Arribo a casa a les set del vespre. Llegeixo una estona o escolto música fins a les vuit. Sopo amb el meu marit i la meua filla, i entre les deu i un quart d'onze... cap al llit, a dormir. I això, cada dia!

Solució

Al matí i al migdia

descansar (10), dinar (8), dutxar-se (2), esmorzar (4), fer el llit (3), llevar-se (1), marxar (5), mirar (9), sortir (6), tornar (7)

A la tarda, al vespre i a la nit

acabar (2), arribar (5), comprar (4), dormir (9), escoltar (7), llegir (6), passejar (3), sopar (8), treballar (1)

- 11** L'ensenyant valorarà la conveniència de fer aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats de l'aprenentatge.

En cas d'optar per l'execució de l'exercici, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text –són versos heptasíl·labs–. També és convenient d'explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

Pàg. 37

- 12** En aquest exercici es repassen tots els conceptes que s'han après en aquesta unitat.

Cal demanar als aprenents que enumerin quatre o cinc activitats quotidianes i que hi adjudiquin un horari. Després, un per un, han d'explicar a la resta del grup les activitats que duen a terme en un dia normal.

Aniria bé que, prèviament, l'ensenyant posés un exemple senzill, primer escrivint a la pissarra cinc activitats i després construint oralment un relat per exposar-lo a l'alumnat.

Comprar

Unitat 6

Què comprem?

Tasca comunicativa

Fer llistes per comprar menjar i coses de casa.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Saber el nom dels aliments més usuals.
- Saber expressar si un aliment agrada *molt*, *poc* o no agraden *gens*.
- Saber conjugar, en present d'indicatiu, els verbs *menjar*, *beure* i *voler*.

Pàg. 38

- 1** La finalitat de l'exercici no és de memorització, sinó de reconeixement mitjançant l'aparellament nom/imatge. Els noms van precedits d'article per identificar el gènere de cada aliment.

L'activitat es pot fer per parelles, en grups reduïts o en gran grup. Si s'opta per parelles o grups reduïts, cal fer l'exercici tal com s'indica en l'enunciat, és a dir, cal anotar a sota de cada imatge el nom corresponent. La referència numèrica facilita la localització del dibuix.

Si s'opta per fer l'exercici conjuntament, un alumne llegeix el nom d'un aliment de la llista mentre els altres diuen el nombre de la imatge corresponent.

Aquesta activitat també pot resultar el punt de partida per a altres tipus d'activitats com, per exemple, jugar a la plena, anomenar els aliments més típics dels llocs d'origen dels aprenents, repassar el nom dels colors, etc.

Solució

- **Carn:** (1) el pollastre; (2) el conill; (3) la vedella; (4) el porc; (5) el xai.
- **Peix i marisc:** (6) el lluç; (7) les sardines; (8) les gambes; (9) els musclos; (10) el pop.
- **Verdures i hortalisses:** (11) l'enciam; (12) el tomàquet; (13) les pastanagues; (14) la col; (15) les bledes.
- **Llegums i cereals:** (16) l'arròs; (17) el pa; (18) les lletes; (19) les mongetes; (20) els fideus.

Pàg. 39

- 2** Aquesta activitat és la continuació de l'anterior. S'ha dividit en dues de diferents per tal de fer l'exercici més àgil.

Solució

- **Fruita:** (21) la taronja; (22) la poma; (23) el plàtan; (24) el préssec; (25) el raïm.
- **Làctics:** (26) la llet; (27) el formatge; (28) la mantega; (29) la nata; (30) el iogurt.
- **Pastisseria** (31) el croissant; (32) les magdalenes; (33) les galetes; (34) la xocolata; (35) el pastís.
- **Beguda:** (36) la cervesa; (37) l'aigua; (38) el vi; (39) el suc de fruita; (40) el cafè.

Pàg. 40

- 3 Aquest exercici reforça l'aprenentatge del nom dels aliments apresos en les activitats anteriors i ensenya a dir si agraden o no.

Per dur a terme l'activitat, cada aprenent ha de triar tres o quatre aliments que li agradin i tres o quatre que no li agradin gens. Es poden escollir, si es vol, d'entre els aliments que hi ha a les activitats 1 i 2; d'aquesta manera es reforça l'assoliment del lèxic treballat amb l'ajuda de la imatge.

L'activitat també es pot transformar en un exercici per respondre les preguntes següents: «Quin és l'aliment que més agrada a tothom?», «Quin és l'aliment que menys agrada a tothom?». Es van escrivint a la pissarra els aliments que s'han triat i, en acabat, se'n fan les sumes finals.

- 4 Els aprenents han d'imaginar-se que són en una botiga on han d'adquirir cada un dels productes dibuixats en les activitats 1 i 2, i indicar la mesura o la quantitat que en volen comprar. Cal tenir en compte que les unitats varien sovint (una ampolla o una llauna de cervesa; una ampolla o un bric de llet, etc.) i que hi ha expressions més específiques (tall de carn, pit de pollastre, manat de pastanagues, etc.) que no caldrà que els aprenents memoritzin.

Solució orientativa

- **Carn:** (1) dos pits de pollastre; (2) mig conill; (3) dos bistecs de vedella; (4) cinc talls de llom de porc; (5) dues costelles de xai.
- **Peix i marisc:** (6) tres talls de lluç; (7) mig quilo de sardines; (8) un quart de quilo de gambes; (9) tres-cents grams de musclos; (10) quatre-cents grams de pop.
- **Verdures i hortalisses:** (11) dos enciams; (12) un quilo de tomàquet; (13) un manat de pastanagues; (14) una col; (15) mig quilo de bledes.
- **Llegums i cereals:** (16) un paquet d'arròs, de mig quilo; (17) una barra de pa; (18) dos paquets de lleties, d'un quart de quilo; (19) mig quilo de mongetes; (20) un paquet de fideus.
- **Fruita:** (21) dos quilos de taronges; (22) un quilo i mig de pomes; (23) un quilo de plàtans; (24) tres quilos de préssec; (25) mig quilo de raïm.
- **Làctics:** (26) un bric de llet; (27) dos-cents grams de formatge; (28) un paquet de mantega; (29) cent grams de nata; (30) quatre iogurts.
- **Pastisseria:** (31) tres croissants; (32) una dotzena de magdalenes; (33) un paquet de galetes; (34) una rajola de xocolata; (35) un pastís.
- **Beguda:** (36) dues ampolles de cervesa; (37) una ampolla d'aigua; (38) una ampolla de vi; (39) un bric de suc de fruita; (40) un paquet de cafè.

Pàg. 41

- 5 L'exercici es podria fer després d'haver llegit i memoritzat les formes del present d'indicatiu dels verbs *menjar* i *beure*. Aniria bé repetir-les diverses vegades per tal de consolidar-ne l'aprenentatge.

Solució

- Jo, sovint, per dinar, **menjo** fideus i **bec** cervesa.
- Tu **menges** croissants per esmorzar?
- Tu **beus** vi a l'hora de sopar?
- La llette **beu** un suc de taronja per esmorzar i **menja** arròs per dinar.
- Nosaltres, per sopar, sovint **mengem** lluç i **bevem** vi blanc.
- Vosaltres, què **mengeu** per esmorzar: formatge, mantega o iogurt?
- Vosaltres **beveu** llet a l'hora d'esmorzar?
- En Joan i la Fina **beuen** vi a l'hora de dinar i de sopar.
- Els pares sovint **mengen** arròs i bledes per sopar.

- 6 Aquesta activitat aniria bé fer-la per parelles: un formula a l'altre les preguntes de l'exercici i pren nota de les respostes per tal d'exposar-les al conjunt del grup.

Pàg. 42

- 7 L'exercici s'hauria de fer després d'haver llegit i memoritzat les formes del present d'indicatiu del verb *voler*. Aniria bé repetir-les diverses vegades per tal de consolidar-ne l'aprenentatge.

Solució

- Bon dia, senyora Matilde. Què **vol** prendre per esmorzar?
- Jo no **vull** res més. Gràcies.
- Ester i Manel, **voleu** menjar fideus, per dinar?
- Si vostès **volen**, els puc fer una amanida d'enciam i tomàquet.
- Nosaltres **volem** dos croissants i dos cafès.
- A l'hora de dinar molts estrangers **volen** cervesa.
- Pregunta al senyor de la taula tres què **vol** per dinar.
- Eduard, **vols** que et faci unes sardines a la brasa?
- Ella no **vol** res per sopar.

- 8 Els aprenents, organitzats en grups de tres o quatre, han de planificar els àpats de tot un cap de setmana. Caldrà, doncs, que facin la llista dels aliments que hauran de comprar.

Pàg. 43

- 9 A partir dels àpats planificats en l'activitat anterior, cal elaborar una llista de la compra. Així doncs, dels aliments anotats, caldrà indicar les quantitats que se n'han de comprar i distribuir-los segons els establiments on s'han d'adquirir.

Un cop elaborada la llista, cal exposar-la oralment a la resta de companys per tal de comprovar que s'hagin assolit correctament els conceptes d'unitats de compra. Es pot ampliar l'activitat demanant als aprenents que diguin si els agraden o no els aliments anomenats.

- 10 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats d'aprenentatge.

En cas d'optar per dur-lo a terme, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text –són versos heptasil·labs–. També caldrà explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

Demanar serveis

Unitat 7

Em pots fer un favor?

Tasca comunicativa

Demanar serveis o favors senzills.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Repassar el nom de les parts del dia i d'accions habituals.
- Ordenar accions d'acord amb criteris temporals: *més d'hora, a la mateixa hora, més tard*.
- Demanar serveis seguint models proposats.

Pàg. 44

- 1 Distribuïts en parelles, han de dir alternativament els nombres de telèfon en veu alta. Es pot demanar que en facin una segona lectura però dient els nombres per desenes quan sigui possible. Per exemple, *quatre, vuitanta-tres, quatre, cinquanta-sis, zero, dotze*.
- 2 Seria convenient repassar prèviament les formes del present d'indicatiu dels verbs *ser* i *voler*. L'activitat consisteix a combinar elements de les diferents llistes per fer frases en què s'indiqui on som i on volem anar, tal com es fa en l'exemple.

Es pot variar l'activitat demanant que cadascú pensi una frase per dir on vol anar. Comença l'exercici un alumne dient, en veu alta, la frase indicant el lloc on vol anar; en acabat, el company o companya que té a la dreta diu la seva frase però indicant, com a punt de partida, el lloc on volia anar el company de la frase anterior. Per exemple, la Raixida ha dit: «Vull anar a l'estació de tren»; el company de la dreta diu: «Sóc a l'estació de tren i vull anar a la universitat». I així successivament.

L'activitat també es pot desenvolupar fent servir els plànols de les pàgines 29 i 30 que corresponen a la unitat 4.

Pàg. 45

- 3 Els alumnes, distribuïts per parelles, faran els diàlegs que requereix cada una de les situacions plantejades en l'exercici. Un d'ells ha de fer de taxista; l'altre, de la persona que sol·licita el servei; en acabat, han d'intercanviar-se els papers per fer el diàleg d'una altra situació.

L'activitat es podria fer menys pautaada: cada alumne anotaria lliurement un nombre, una destinació i una adreça de partida agafant com a punt de referència els plànols de la unitat 4 (pàgines 29 i 30), i establirà, posteriorment, els diàlegs.

Pàg. 46

- 4 En aquesta activitat es repassen les hores i les parts del dia, apreses en la unitat 5. Es pot fer de manera més oberta demanant directament als aprenents l'hora en què es lleven, esmorzen, dinen, sopen i se'n van a dormir.

Solució

Resposta lliure.

- 5 L'exercici consisteix a comparar les activitats diàries dels aprenents amb les accions representades en l'activitat 4, tal com es fa en els exemples.

Solució

Resposta lliure.

Pàg. 47

- 6 Distribuïts per parelles, els aprenents han d'assumir un dels dos papers que apareixen en el diàleg; el llegiran en veu alta. En acabat, simulen un diàleg similar variant-ne la salutació (*bona tarda*), el nom del doctor o doctora, l'hora de visita i les expressions *més d'hora* o *més tard*. Cal que l'ensenyant estigui alerta per ajudar en qüestions de pronúncia o de construcció sintàctica.
- 7 L'exercici consisteix a demanar al company o companya l'objecte de què no es disposa. En funció del nivell d'aprenentatge dels alumnes, es poden ampliar els actes de parla: «Per què el/la vols?», «Perquè surto d'excursió./Perquè pinto el pis./Perquè arreglo un moble./etc.», «Vull demanar-te un favor», «Tens una llanterna per deixar-me?» «Em pots deixar un para-sol?», etc.

Pàg. 48

- 8 Aquest exercici es pot fer per parelles o amb el grup sencer. Si es fa per parelles, un dels aprenents demana el favor i l'altre contesta. Si s'opta per fer l'exercici amb el grup sencer, llavors un aprenent fa una proposta de demanda i resposta, mentre que la resta de companys vetllen perquè les expressions siguin correctes.

Si ho creu convenient, l'ensenyant pot llegir prèviament les propostes orientatives perquè els facin de guia.

Solució orientativa

- A –Joan, em pots ajudar a moure un moble, sisplau?
–Amb molt de gust.
- B –Voldria una visita amb la doctora Martí.
–D'acord. Li va bé demà, a les sis de la tarda?
- C –Necessito un taxi per anar a l'aeroport.
–Digui'm on és, si us plau.
- D –Em deixa una mica d'oli, si us plau?
–Amb molt de gust.
- E –Pots portar-me un got d'aigua, sisplau?
–Ara mateix.
- F –Pots fer el lliit?
–Sí, mare. De seguida.

Pàg. 49

- 9 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats de l'aprenentatge.

En cas d'optar per dur-lo a terme, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text –són versos heptasíl·labs–. També fóra convenient d'explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

Explicar procediments

Unitat 8

Què s'ha de fer?

Tasca comunicativa

Rebre i donar instruccions breus.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Conèixer expressions d'ordre (*primer, segon...*), d'obligació (*s'ha de*) i de prohibició (*està prohibit*).
- Conèixer el nom de les parts i dels objectes de la casa.
- Conèixer les principals expressions de moviment: *endavant, endarrere, amunt, avall, endins i enfora*.
- Donar instruccions breus seguint pautes proposades.

Pàg. 50

- 1 En aquest exercici es treballen els nombres ordinals perquè són un recurs útil per indicar ordre. També es poden practicar adjudicant un nombre d'ordre a cadascuna de les lletres de l'alfabet; per exemple, «La A és la primera, la B és la segona...».

Si el nombre d'alumnes no és gaire elevat, els ordinals es poden practicar fent una variant del joc tradicional del pare carbasser. Cada alumne té davant seu, escrita en un full, la identificació del pis d'un edifici (1r 3a, 4t 2a, 3r 1a, etc.). L'ensenyant fa de carter o cartera i diu, per exemple: «Porto una carta per al senyor Tous, del primer tercera». L'alumne d'aquest pis ha de respondre: «No viu aquí, el senyor Tous; viu al quart segona». Aleshores, l'alumne del quart segona diu: «No viu pas aquí, el senyor Tous; viu al...», etc. Quan un alumne respon: «El senyor Tous ja fa temps que no viu aquí», l'ensenyant torna a començar amb una carta per a un altre destinatari.

També es poden practicar col·locant sis cartons seguits en un lloc visible, amb les xifres 1, 4, 2, 8, 5, 7 en aquest ordre. Es demana als alumnes que diguin la posició de cada xifra («El primer és l'1, el segon és el 4», etc.). L'ensenyant copia el nombre 142857 a la pissarra i el multiplica per 2 –dóna 285714–. Canvia la posició dels cartons i els alumnes descriuen el nou ordre («El primer és el 2, el segon és el 8», etc.). Es fa el mateix multiplicant el nombre 142857 per 3 (428571), per 4 (571428), per 5 (714285) i per 6 (857142). Finalment, es pot observar el resultat sorprenent de multiplicar-lo per 7 (999999).

- 2 En aquest exercici els alumnes han d'aprendre a expressar l'ordre numèric i l'obligació. Cal assegurar-se que l'alumnat

entén el significat dels noms i dels verbs que apareixen al llarg de l'exercici; convindria, a més, explicar el significat contraposat de *posar* i *treure*, i *abaixar* i *elevat*, representant gràficament els moviments.

Solució

- **la roba:** primer: d; segon: a; tercer: b; quart: c.
- **el cotxe:** primer: d; segon: f; tercer: a; quart: e; cinquè: b; sisè: c.

Pàg. 51

- 3 Abans d'iniciar l'exercici, caldria treballar els termes *fletxa, casc, botes, botzina, guants, motocicleta* per tal d'assolir el lèxic.

Solució orientativa

- 1) **S'ha de** portar casc.
- 2) **Està prohibit** fumar.
- 3) **S'ha d'aturar** el vehicle.
- 4) **És obligatori** continuar en línia recta.
- 5) **No s'ha de** tocar la botzina.
- 6) **S'ha de** tombar a la dreta.
- 7) **És obligatori** tombar a l'esquerra.
- 8) **És obligatori** portar botes de protecció.
- 9) **S'han de** portar guants protectors.
- 10) **Està prohibit** el pas de motocicletes.

- 4 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats de l'aprenentatge.

En cas d'optar per dur-lo a terme, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text –són versos de quatre síl·labes mètriques–. També fóra convenient d'explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

Pàg. 52

5 Solució

- 1) balcó
- 2) bany
- 3) cuina
- 4) dormitori
- 5) estudi
- 6) menjador
- 7) rebedor
- 8) sala d'estar
- 9) terrassa

- 6 L'exercici consisteix a relacionar cada acció amb l'espai de la casa on es duu a terme. Es pot ampliar l'exercici fent preguntes als aprenents sobre la grandària o la forma dels espais de casa seva: «La teva cuina és gaire gran?», «El teu dormitori és quadrat, rectangular o irregular?», etc.

Solució

a) sala d'estar	e) dormitori
b) balcó	f) bany
c) rebedor	g) cuina
d) terrassa	h) menjador

Pàg. 53

7 Solució

a) 5	e) 2
b) 8	f) 1
c) 7	g) 4
d) 3	h) 6

- 8** Cal ratllar el nom del moble o aparell que no s'esmenta en el text que llegirà l'ensenyant.

Solució

armari

Pàg. 54

- 9** Es tracta bàsicament d'un exercici de lectura comprensiva de textos molt breus que possibilita la pràctica de la lectura en veu alta. L'ensenyant cal que s'asseguri que els aprenents entenen les recomanacions que es donen i el significat de les paraules que s'empren, com ara *joguina*, *barana*, *escalfador*, etc. Un cop fet això, cal llegir les recomanacions afegint-hi alguna expressió de rellevància.

Pàg. 55

- 10** Activitat semioberta en què no cal la conducció de l'ensenyant, cosa que facilita el seguiment individual de la producció oral i l'observació dels punts febles que s'han de reforçar.

Els aprenents han de distribuir-se en grups petits; cada un dels integrants del grup anota una recomanació, la que consideri més important; la resta han d'esbrinar de quina es tracta.

Pàg. 56

- 11** Exercici de reconeixement i comprensió dels adverbis de moviment.

12 Solució

a) cap avall
b) cap endarrere
c) cap endarrere
d) cap endavant
e) cap avall
f) cap endavant
g) cap endins
h) cap amunt
i) cap amunt
j) cap endins
k) cap enfora
l) cap enfora

Pàg. 57

- 13** Abans d'iniciar l'activitat, convindria repassar les expressions *a la dreta*, *a l'esquerra*, *davant*, *darrere*, *a prop*, *lluny* de la unitat 4.

L'activitat es podria dur a terme en petits grups. És idònia per fer un seguiment formatiu i d'avaluació dels aprenents, atès que no necessita la conducció de l'ensenyant.

Aconsellar**Unitat 9****Què és millor?****Tasca comunicativa**

Donar i rebre consells saludables.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Conèixer el nom de les parts principals del cos.
- Conèixer i practicar el perfet d'indicatiu de verbs regulars i usuals de la primera conjugació.
- Donar consells senzills a partir de pautes donades.

Pàg. 58

- 1** L'exercici pretén que els alumnes reconguin el nom de les parts principals del cos per poder usar-les en interlocucions molt senzilles, com ara demanar consell o donar informació sobre temes de salut bàsica.

Els aprenents han de llegir el nom de cada part del cos fixant-se en el dibuix per tal de memoritzar-lo. Després, distribuïts per parelles, alternativament un anomena una part del cos i l'altre se l'assenyala sense mirar el dibuix.

- 2** A banda de relacionar cada objecte amb la part del cos corresponent, es pot demanar als aprenents que indiquin en quina situació o per quin motiu s'utilitzen.

Solució orientativa

- Les ulleres es posen als ulls per millorar la visió o per protegir-se del sol.
- Els **auriculars** es posen a les **orelles** per escoltar música, emissores de ràdio, etc.
- El **collaret** es posa al **coll** per lluïment personal.
- El **mocador** es posa al **nas** per mocar-se. També als **ulls**, si algú plora. I a la **boca** per evitar esquitxos en esternudar. També al **cap** per cobrir-lo.
- La **motxilla** es posa a l'**esquena** per caminar amb càrrega.
- L'**anell** es posa en un **dit** per lluïment o com a senyal de compromís matrimonial.
- El **caramel** de pal es posa a la **boca**, perquè es menja. I a la **mà**, perquè s'agafa.
- Els **patins** es posen als **peus** per patinar.
- El **casc** es posa al **cap** per seguretat a l'hora de conduir moto o anar amb bicicleta.

Pàg. 59

- 3** L'activitat es pot fer en gran grup amb els aprenents en cercle. L'ensenyant dona les ordres sense fer els moviments que ordena. Els aprenents les compleixen quan l'ensenyant fa un senyal com ara picar de mans.

Ordres

- Poseu-vos una mà al cap.
- Tombeu el cap cap a la dreta.
- Aixequiu la mà dreta ben amunt.
- Tapeu-vos el nas amb dos dits.
- Poseu-vos les mans sobre les cames.
- Piqueu de peus a terra per fer una mica de soroll.
- Tapeu-vos les orelles i compteu fins a tres.
- Demaneu silenci amb un dit davant la boca.
- Feu el signe de la victòria amb la mà alçada.

- 4 Sovint els consells es demanen o es donen sobre situacions pròximes en el temps. Això comporta l'ús del perfet d'indicatiu, que en aquest nivell s'aplica a verbs regulars de la primera conjugació i als d'ús molt freqüent. Les cinc primeres frases poden servir d'explicació dels usos del perfet d'indicatiu (*avui, aquesta setmana, aquest mes, aquest any...*).

Solució

- a) Jo **he dinat** a la feina.
 - b) Tu **has netejat** la cuina.
 - c) Ella no **ha estudiat** anglès.
 - d) Nosaltres **hem mirat** el partit.
 - e) Vosaltres **heu treballat**.
 - f) Ells **han escoltat** la ràdio.
 - g) Elles **han comprat** roba.
- 5 Aquest exercici es podria fer en gran grup: els alumnes fan propostes de frases i l'ensenyant les escriu a la pissarra. També seria possible practicar les sis formes verbals del perfet d'indicatiu: un alumne diu una frase en primera persona i els companys la repeteixen amb les altres persones gramaticals: «Aquest matí jo he esmorzat al bar.» → «Aquest matí tu has esmorzat al bar.» → «Aquest matí ella ha esmorzat al bar.», etc.

Pàg. 60

- 6 Abans d'iniciar l'activitat, cal assegurar-se que els aprenents comprenen la llista de causes, és a dir, que entenen la coincidència de significat entre dibuixos i textos. Un cop fet això, els aprenents s'han de distribuir per parelles i un d'ells, amb el text dels dibuixos tapat, explica a l'altre el significat del dibuix mentre aquest darrer en comprova l'explicació. En acabat, s'intercanvien els papers.

- 7 Distribuïts en petits grups, els aprenents han de fer frases amb cada indisposició i el motiu que l'ha generat; en acabat, han de repetir la frase en totes les persones gramaticals, tal com es fa en l'exemple.

Aquest exercici serveix per practicar el verb *tenir* en present, el perfet d'indicatiu de verbs molts usats i la concordança de persona en ambdós temps verbals.

- 8 Els aprenents han de donar consells en funció de la indisposició i la causa que l'ha provocada. Segons el nivell dels alumnes, es pot fer l'exercici més obert usant diferents exponents inicials, com ara: «És molt important...», «Convé

força...»; al mig de la frase: «... quan algú...»; al final de frase: «... i per això...».

Solució orientativa

- És **bo** passejar una estona **si algú** ha estudiat tot el dia i té mal de cap.
- És **bo** menjar coses lleugeres **si algú** ha menjat molts dolços i té mal de panxa.
- És **bo** no carregar pesos **si algú** ha carregat coses que pesen i té mal d'esquena.
- És **bo** rentar-se la cara **si algú** ha plorat i té els ulls vermells.
- És **bo** dutxar-se amb aigua freda **si algú** ha treballat al sol i té calor.
- És **bo** visitar un metge **si algú** ha passat fred i té febre.

Pàg. 62

- 9 Cada alumne explica una indisposició i una causa, i demana consell. Cal evitar d'incloure l'ús del subjuntiu en aconsellar («T'aconsello que descansis..., que caminis...») i mantenir l'activitat amb l'ús de l'infinitiu («És bo descansar, caminar...»).

Solució orientativa

- A Em fa mal el genoll perquè m'hi he donat un cop.
Es bo posar-se gel al genoll.
- B Estic marejat perquè he begut massa vi.
T'aconsello prendre una dutxa i te'n vagis a dormir.
- C Em fa mal un queixal.
Convindria demanar hora al dentista.
- D Tinc molt de fred.
T'aconsello abrigar-te bé.
- E Tinc set perquè he fet esport.
Es bo prendre una beguda isotònica.

- 10 L'ensenyant valorarà la conveniència d'aquest exercici d'acord amb les característiques de l'alumnat i les prioritats de l'aprenentatge.

En cas d'optar per dur-lo a terme, cal fer una lectura expressiva en què quedi palesa la cadència del text –són versos hexasíl·labs, és a dir, de sis síl·labes mètriques–. També cal explicar tots aquells termes que l'alumnat no entengui.

Valorar**Unitat 10****Et sembla bé?****Tasca comunicativa**

Valorar el curs i l'aprenentatge.

Aprenentatges lingüístics bàsics

- Disposar de recursos mínims per valorar una acció: *està bé, està ben fet, està mal fet, ho trobo bé, no hi estic d'acord*, etc.
- Conèixer exclamacions de satisfacció i de rebuig: *Molt bé! Fantàstic! Quin desastre! Oh, no!*

- Expressar el grau de satisfacció dels aprenentatges fets: *M'ha agradat molt, M'ha agradat poc, No m'ha agradat gens.*

Pàg. 64

- 1 L'objectiu de l'exercici és que els aprenents formulin les accions que les imatges representen, sense cap altra ajuda que el parell de paraules que hi pertanyen (el nom i el verb). És, doncs, un acte de creació sintàctica simple. Els alumnes han de respondre la pregunta: «Què es fa en aquesta imatge?». La resposta es pot donar en infinitiu o en present d'indicatiu (cal controlar, aleshores, les dues formes verbals *recull* i *cedeix*, ja que no s'han vist durant el curs).

Solució orientativa

- A **Travessar** el carrer amb el **semàfor** vermell.
Una noia travessa el carrer amb el semàfor vermell.
- B **Tirar** un paper a la **paperera**.
Un noi tira un paper a la paperera.
- C **Dipositar** les escombraries al **contenedor** corresponent.
Una noia diposita les escombraries al contenidor corresponent.
- D **Acompanyar** una persona **cega**.
Una dona acompanya una persona cega.
- E **Abandonar** un gos a la **carretera**.
Algú ha abandonat un gos a la carretera.
- F **Agafar flors** del parc.
Una noia agafa flors del parc.

2 Solució orientativa

- A **Travessar** el carrer amb el **semàfor** vermell està mal fet.
- B **Tirar** un paper a la **paperera** està ben fet.
- C **Dipositar** les escombraries al **contenedor** corresponent està bé.
- D **Acompanyar** una persona **cega** està ben fet.
- E **Abandonar** un gos a la **carretera** està mal fet.
- F **Agafar flors** del parc està mal fet.

Pàg. 65

- 3 És un exercici de comprensió de textos valoratius de registre col·loquial. Cal que els aprenents, a més de llegir els textos, escoltin el to expressiu que el docent dóna a cada text quan el llegeix.

Solució

- A → B
- B → C
- C → F
- D → D
- E → A
- F → E

- 4 L'exercici consisteix a respondre amb alguna exclamació d'aprovació, desaprovació, sorpresa, admiració o pena a cada una de les situacions plantejades.

Solució orientativa

- A → Visca! Fantàstic!
- B → Molt bé! Enhorabona!
- C → Quin desastre!
- D → Oh, no!

Pàg. 66

- 5 Aquesta activitat es pot fer en gran grup de manera que cada alumne descriu el que veu en cada imatge. Descriure-ho entre tots plegats resulta d'utilitat per a aquells aprenents que desconeixen el nom de certs elements que puguin aparèixer en la imatge.

Solució

- A Donar propina en bars i restaurants.
- B Multar amos de gossos deslligats.
- C Donar roba usada a centres de recollida.
- D Cuidar nêts quan els pares treballen.
- E Portar uniforme a les escoles.
- F Aparcar motos a la vorera.
- G Alimentar coloms del carrer.
- H Fer grafitis en parets del carrer.
- I Llençar aliments caducats de pocs dies.

- 6 Convindria fer l'exercici amb les frases de l'activitat anterior aparellades per tal que els aprenents puguin explicar si troben bé o no les accions que s'hi descriuen. Segons el nivell de coneixements dels aprenents, se'ls pot demanar que donin alguna explicació raonada. És important seguir l'estructura proposada (*Trobes bé això de...?*), i no d'altres, per tal d'evitar usos de subjuntiu no treballats en aquest nivell (*Et sembla bé que els avis cuidin...?*, ... *que les motos aparquin...?*, ... *que els nens portin...?*).

Solució orientativa

- A Sí → vol dir que ens ha agradat el servei.
No → ja es paga tot amb la factura.
- B Sí → sobretot si els gossos són agressius.
No → abans convé avisar.
- C Sí → si la rep una entitat sense afany de lucre.
No → si la rep una empresa que hi fa negoci.
- D Sí → quan els avis tenen temps per fer-ho.
No → quan els avis tenen altres ocupacions.
- E Sí → si no és obligatori per llei.
No → si no hi ha llibertat de decidir-ho.
- F Sí → quan les voreres són amples.
No → quan les voreres són estretes.
- G Sí → hi ha persones que els agrada fer-ho.
No → els coloms són un perill per a la salut.
- H Sí → si és una activitat acordada pel veïnat.
No → si es fa sense cap permís ni control.
- I Sí → si són de període curt, com el iogurt.
No → si són de període llarg, com les llaunes.

Pàg. 67

- 7 Es pot donar una mirada retrospectiva de tot el que s'ha après durant el curs per fer veure als aprenents com han

estat capaços d'expressar-se de manera senzilla i clara en català per saludar-se, expressar sensacions, descriure persones i llocs, enumerar fets de cada dia, comprar i demanar serveis, instruir i aconsellar...

Convindria preguntar als alumnes sobre les unitats o les activitats que més els han interessat o sobre aquelles en què més ajuda han necessitat. Doneu-los temps perquè fullegin el manual i puguin triar el que considerin més reeixit. Al final de la unitat es demanen valoracions més específiques del curs.

Solució

U1 → f	U6 → c
U2 → d	U7 → a
U3 → h	U8 → e
U4 → g	U9 → b
U5 → i	

- 8** L'activitat es pot fer tant en grups petits com amb el grup sencer; aniria bé que els aprenents tinguessin a l'abast el llibre per poder anar consultant les unitats. Si es fa en grups petits, l'ensenyant tindrà l'oportunitat de fer un seguiment d'avaluació i, fins i tot, si es duu a terme individualment pot servir d'avaluació final.

Pàg. 68

- 9** Cal valorar la conveniència de recitar els textos memoritzats durant el curs. En el cas de fer la lectura d'aquest bestiar, seria convenient explicar el sentit general dels versos, encara que hi hagi mots o girs més difícils de comprendre. Es podria donar a l'exercici un clima de certa solemnitat, que remarqués l'assoliment dels objectius principals del curs: familiaritzar-se amb textos catalans i comprendre'n el significat més general; correspondre amb breuetat, però amb eficàcia, a les interlocucions més habituals, etc. El to solemne es podria palesar acompanyant les recitacions amb música de fons, mostrant diapositives amb imatges dels animals, convidant altres persones a l'audició, oferint un pisolabis, etc.

Pàg. 69

- 10** És una pràctica d'avaluació amb uns ítems generals que es podrien especificar segons les característiques del curs. Es podria preguntar, també, si han trobat adequades les condicions de l'aula, la metodologia emprada, les activitats extremes a terme, etc.